

ГОДИНА ДВАНАДЕСЕТА

1926—1927

КНИЖКА ВТОРА

САПУНЕНИ МѢХУРЧЕТА

Туй мѣхурче е за мене . . .
Вижте двенки заловени!

Онова кѣмъ васъ лети,
Туй надъ Любка се върти . . .

Пущай, пущай, пущай, бате,
тѣзъ мѣхури чудновати!

Въвъ тѣхъ малката ни кѫща
на дворецъ се преобръща.

Наштѣ дрехи парцаливи
ставать нови и красиви.

Ябълката разкривена
въ тѣхъ блести катъ позлатена.

Нека баба да се чуди,
нека вика, че сме луди.

Нека дѣдо да ни дразни:
„Очи пълни, ржце празни!“ —

Ти си пущай, пущай, бате,
тѣзъ мѣхурчета крилати!

Ранъ-Босилекъ